

Po Dobri dol i gor

Skoro pa sam tek izašla iz aviona, vremenske zone su mi još blago pomrdane, ali ujutro se kreće na Mrežnicu !! (Maja, tata iliti gospodin predsjednik KK Končara i moja malenkost). Već godinu dana nisam veslala pa "divlja voda" na Mrežnici potpuno odgovara mojoj trenutnoj veslačkoj (ne)kondiciji.

Na putu stajemo u Lešću....gle fina voda ide tu ispod mosta, a i nema toliko ljudi koliko će ih sigurno biti kod Puškaričke na Mrežnici, a i nekak nam je dosta vožnje i vrućeg auta, a gle kakva je tu fina hladovina, a tu je i nekakav bazen na kojem se mogu pojest fini čevapi....dakle, ispunjeni su svi preduvjeti za jednoglasnu odluku o ostanku na Dobri kod Lešća.

Nakon kaj smo se instalirali u debeloj hladovini krenuli smo do zgrade izgrađene u 19.st. koja je nekad bila toplice u Lešću, kaj se naravski zapustilo, al se našel neki pametan s penezima pa se zgrada renovira i trebala bi se vratiti u funkciju. Prošvrljali smo kroz zidarske i ine radove u gostinjskim sobama te se probili do unutrašnjeg, dosta malog, bazena koji je ipak u funkciji te se u njemu blaženo namakalo par panzića.

Vanjski bazen je totalno čudo, bar meni koja nikad nisam vidjela pravi bazen među kuruzom, čisti nadrealizam. Tu je pak bil poveći broj kupača, no nije bila pretjerana gužva. Fino smo se počastili s čevapima i besposleno uživali, a potom se vratili na odmor u hladovini i kupanje v prilično mrzloj Dobri, sve fino laganini.

Nakon počinka, trebalo se ipak bacit na posel tj. veslanja... već sam zaboravila kaj si sve trebam obuć, moja ideja da idem bosa u čamac, brzo me napustila, te sam si obula nekakve prastare ofucane tenisice, kaj se kasnije pokazalo spasonosnim. Od ostale opreme imala sam samo špric deku, a zahvaljujući strahu od sunčetine, majicu s kratkim rukavima, šiltericu i badić....skoro pa ko pravi turist u sandolini.

Most je idealno mjesto za kontratokove, traverze i kojekakvu zezanciju na vodi, ali ubrzo su mi narasla krila te kad sam vidjela mog oca kako se spušta niz mali slapić nešto dalje od mosta, spremno krenuh za njim. Juhuuu, spuštam se i ja, veslamo dalje, juhuuu, evo novog slapića, juuuu evo kaskadica, baš smo se fino zaigrali idući tako nizvodno, kad se javio glas razuma, hm, a kak ćemo se mi vratit uzvodno, Maja je ostala lješkarit u

hladovini te nas nitko ne bu čekal na kraju dionice. Upućujući dakle kroz žubor vode to pitanje o povratku mom iskusnom i mudrom ocu, očekivah neki odgovor koji naravno neće značiti kraj spuštanja, stoga njegovo odmahivanje rukom i vratit ćemo se uzvodno nisam dublje razmatrala, nego lakomisleno juuuuuuu, evo novih i jačih kaskadica, ajmo dalje nizvodno. Voda je bila izvrsna, kratke ravne dionice, non stop neke zanimacije, valići, slapići, sunce sije, sve zeleno, aaaaa uživancijeeee.

Nakon ovakve zabave, zaustavili smo se na ravnoj dionici gdje smo se ipak počeli baviti pitanjem povratka. U međuvremenu nikaj se nije promijenilo vezano uz otprije poznatu činjenicu da Maja i dalje leži u hladu nemajuć pojma gdje smo i nema šanse da se telepatski, kad već nemamo ni mobitel, povežemo te joj ukažemo kak bi bilo zgodno da sjedne u auto i dođe po nas i čamce.

Tatin prijedlog da idemo uzvodno u prvi mah nisam shvatila kao ono kaj je uslijedilo, al budući da je on poznat po čudnim rješenjima, ni tome se nisam dugo čudila. Daklem, ajmo mi veslat uzvodno. U tom planu kao otežavajuća okolnost pokazala se brana koja je u međuvremenu proradila, nivo vode se znatno dignul, te se diže i dalje, a i voda je sve jača, slabi slapići su znatno ojačali, a blage kaskadice su postale čist fino divlji valovi. Kaj da velim, nekak sam se uspela uz prvi slap, dok već na drugom nisam imala snage protiv struje, a skrivanje u kontratoku je moglo potrajati do zime. Mom ocu je išlo znatno bolje pa sam ga ubrzo izgubila iz vida tim više kaj sam se odlučila pješke popesti uz rub slapa i povući čamac, stoga sam bila jako zaposlena oko realizacije te akcije. Sva sreća da sam imala moje ofucane tenisice jer kak bi inače bosonoga po oštrom kamenju. Tu sam im već počela pjevat hvalospjeve, a kasnije

Uspon mi nikak nije išel, prijetilo je da ću ostat i bez čamca i bez vesla koji će otić nizvodno dok ću ja ostat stajat usred slapa, u najboljem slučaju. Ništ, nekak se pentram natrag u čamac i opet pokušavam veslat....nema šanse. Sad sam na drugoj obali, čepim uz zelenje i čujem urlike mog oca koji je dosta odmaknul uzvodno, nekaj mi objašnjava, ali ko bi to skužil.

Eto, zakaj nakon svake uživancije čovjek mora odmah proč kalvariju ?, kratko se malodušno bavim filozofskim pitanjima, al nema prepuštanja, jedini spas vidim u izlasku na obalu.... pentram se kroz gustiš trave dok me grane drveća mlata po rukama i licu. Baš krasno, sad ću imat zderane ruke, a od šamaranja drveća bolje da i ne znam kak ću zgladat. Malo sam se zabrinula zbog discovery chanel-a, naime kroz glavu su mi

prozujale njihove epizode "*I shuldn't be alive*" s kajakašima koji su nahrđali u naoko bezazlenim situacijama....baš mi je to trebalo za moj ionako nizak moral.

Čamac mi je težak jer je pun vode zbog prijašnjeg pokušaja hodanja po slapu, hvala onom inovatoru koji je zmislio čep na repu, pa sam vodu uspjela ispraznit i sad znatno olakšana krećem u pješački pohod.

Guram i vućem čamac prek granetina, kamenja, usjeka i stijena, a kao dodatno "olakšanje" sve kaj od te lokalne vegetacije može, šiba me po cijelom tijelu.

No krasno, eto, sad će mi i noge bit skroz izranjavane, nikaj od šosa za ovo ljeto. Glavno sredstvo moje pokretljivosti i nade da ću se dovući do auta su moje ofucane tenisice, jest da su se žniranci baš sad našli odžniravat, ali trenutno bi im digla spomenik, a i sebi kaj sam ih ipak obula. Cijelu "akcija uzvodno" popratila sam biranim riječnikom p#"\$%%!?!Grrr\$, kaj lokalno stanovništvo, nadam se, od šuma vode nije čulo. Ne znam koliko dugo sam se tak patila po obali, no kad mi je stari doviknuo "tu smo, možeš sad i veslat ovaj ravni komad", baš sam se iznenadila kak sam već došla, premda me cijelo tijelo boljelo kaj od šikare, kaj od težine čamca.

Maja je sneno pogledala "a već ste došli" ?....."E da ti znaš, sreća tvoja kaj nisi išla s nama...."